



**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים**

28 מרץ 2016

ע"א 8993-04-15 מן נ' חברת סיטינט בע"מ ואח'  
ע"א 47872-04-15 חברת סיטינט בע"מ ואח' נ' מן ואח'

לפני כבוד השופטים: ישעיהו שנלר, סג"נ – אב"ד; דר' קובי ורדי, סג"נ; חגי ברנר

המערער בע"א 8993-04-15  
המשיב בע"א 47872-04-15: שלמה מן

נגד

המשיבות בע"א 8993-04-15  
המערערות בע"א 47872-04-15:  
1. חברת סיטינט בע"מ  
2. אופירה אסייג

3. רביב שכטר (משיב פורמלי)  
4. עודד קרמר (משיב פורמלי)

**נוכחים:**

המערער וב"כ עו"ד שמעון מורמי ועו"ד יהונתן קלינגר  
המשיבה 2 וב"כ המשיבות עו"ד שי אליאס ועו"ד ליזי דללי

**פרוטוקול**

**ב"כ המערער:**

הכספים שולמו למעט ההוצאות שנפסקו לטובת המערער בהליך פה שטרם שולמו.  
אני חוזר על האמור בהודעת הערער ובעיקרי הטיעון. כבודם יש קודם כל פגם מהותי בפסק הדין ואני  
אתחיל ממנו בנוגע לפרסום השלישי שבו חוייב המערער וזה מה שמוזכר בכתב התביעה הפרסום 13.  
אתחיל ממנו כי באמצעותו באמת קל להבין עד כמה שגויות הקביעות.  
בכתב התביעה המתוקן הפרסום ה-13 כלל לא יוחס למערער בתיק הזה, מפנה לסעיף י' לכתב התביעה  
המתוקן, שבו כלל לא יוחס פרסום למערער אלא יוחס לנתבעים 2 ו-3. טענה דומה לגבי הפרסום  
הראשון. בפרסום הראשון מה שבית משפט קבע שמהווה לשון הרע, האמירה האגבית שאי מחיקת  
התגובה נבעה משיקולי רייטינג בכלל לא היתה מה שיוחס כלשון הרע בכתב התביעה אלא אמירות  
חריפות וחמורות באותו פרסום שבית משפט קמא פסק שמדובר בהבעת דעה.



**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים**

28 מרץ 2016

ע"א 15-04-8993 מן נ' חברת סיטינט בע"מ ואח'  
ע"א 15-04-47872 מן נ' חברת סיטינט בע"מ ואח' נ' מן ואח'

**ב"כ המשיבות:**

1  
2 לגבי הפרסום ה-13 הרי שיש התנגדות לכך. אנחנו התייחסנו לכך בסעיף 16. בניגוד למה שטוען  
3 המערער כן יוחס לו הפרסום השלישי, זה צוין בסעיף 12 לכתב התביעה המתוקן וכן בנספח ג'  
4 לתצהיר העדות הראשית.  
5 כאשר בית המשפט מפנה לכך שיש שתי תקופות שאחת היא לגביהם ואחת היא לגביו ושישנו תאריך  
6 שבו חל השינוי. התאריך נופל על 2008 שזו בדיוק התקופה שלו והוא אגב התגונן כנגד הפרסום הזה.  
7 זה כמו שאדוני אמר שהיו שתי תקופות וזה שייך לתקופה שלו. אנחנו טענו זאת במסגרת כתב התביעה  
8 המתוקן וגם בסיכומים.

**ב"כ המערער:**

9  
10  
11 לגבי הפרסום הראשון אנחנו טוענים שלא נתבענו על כך. כתב התביעה לא תבע אותנו על הפרסום הזה  
12 אלא על נתבעים 2 ו-3 ולכן כלל לא היינו אמורים להתגונן בפניו. חזרנו על כך בסיכומים וגם בדיון  
13 בבית המשפט וחברי לא תיקן את כתב התביעה לאחר שזה נודע לו ולכן אני לא רואה צורך לחוב.  
14 לגבי הפרסום השני שחויב בו המערער הרי שמדובר בהבעת דעה בדיוק כפי שמדובר בפסק הדין  
15 הרציקוביץ. מדובר בשימוש באותה שפה מטאפורית.  
16 לשאלת בית המשפט מمتי הבעת דעה זה מספיק – הרי שהבעת דעה לכשעצמה שאינה נועדה למסקנה  
17 עובדתית היא ביקורת. לשאלת בית המשפט אם זה מספיק לפי סעיף 15 רישא לגבי התום לב הרי  
18 שהיא פתחה את החזית הזו להתייחסות לקולגה והיא דיברה על שן 46, היא התחילה במראה חיצוני  
19 של קולגה וזה בדיוק מה שפסק דין הרציקוביץ דיבר להישאר בעולם הדימויים גם אם מדובר בשפה  
20 קשה. בהציקוביץ דובר אם אני זוכר על יחסי מין מופקרים ודברים כאלה ולא רק על מראה חיצוני.  
21 אני חושב שמדובר בתום לב בהתחשב בנסיבות האלו. נכון מדובר בשפה חריפה אבל שפה חריפה עדיין  
22 עומדת בגדר חופש ביטוי כשמדובר על ביקורת, על התנהלות פומבית וציבורית של מישהי שהתנהגה  
23 ככה וזה הוכח בחומר הראיות. העובדה היא שבמקרה אחר באותו פסק דין בית המשפט פסק שזו  
24 הבעת דעה וכזו היא מותרת.  
25 כאשר בית המשפט מפנה לכך שנקודת המוצא שלי שאם במקום אחד בית המשפט אמר שזו הבעת  
26 דעה כך גם במקרה השני וכאשר בית המשפט מפנה לכך שהצד שכנגד לא מקבל את זה בכלל ושם  
27 בית המשפט יקבל את הטענה לגבי חלק מהדברים ושהוא לא יקבל את עמדת בית המשפט כאשר הוא  
28 לא פירט, כאשר לא מדובר על פירסום איקס או ווי אלא על העניין העקרוני אם אפשר לקבל השתלחות  
29 כזו – הרי שהשתלחות ושימוש באותה שפה מטאפורית זו ההגנה עולם של מטאפורה ודימויים  
30 שנשאב מעולמה של התובעת. אם היא משתמשת בעולם מוגן כזה ואם היא משתמשת...  
31 לשאלת בית משפט מי אומר שזה עולם מוגן אצלה – הרי מה שאנחנו אמרנו זו ביקורת על השפה  
32 שהיא השתמשה בה. הביקורת היא כנגד שפה כבדה. ההדגמה הלקיחה לקיצון של אותה שפה קשה



**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים**

28 מרץ 2016

ע"א 15-04-8993 מן נ' חברת סיטינט בע"מ ואח'  
ע"א 15-04-47872 חברת סיטינט בע"מ ואח' נ' מן ואח'

1 שהתובעת השתמשה בה חייבת להיות מוגנת כי אחרת כשמישהו ישתמש בשפה קשה הביקורת  
2 החוזרת שלי תמיד תהיה חייבת להיות בשפה גבוהה וזה בטוח לא יהיה.  
3 אין או שפה גבוהה או שפה אחרת אבל אי אפשר להגיד במקרה הזה והבאתי מספיק פסיקה בעיקרי  
4 הטיעון לגבי דימויים ומקרים כמו הלוי נ' גלילי של בית המשפט המחוזי בבאר שבע שם השתמשו  
5 בביטויים קשים כמו גנב דעת ואחרים, ופה לפי הנסיבות כאשר קוראים את הטקסט...  
6 כאשר בית משפט מפנה לכך שאם הייתי אומר שזו הבעת דעה ללא קשר למה שהיא פרסמה זה משהו  
7 אחר אבל כשאני אומר שלאחר שהיא השתמשה בשפה כזו הרצועה הותרה וכל אחד יכול לומר מה  
8 שהוא רוצה – הרי שלא אמרתי זאת אלא שאני עשיתי ביקורת בשפה הזו כי אחרת איך אני יכול לתת  
9 ביקורת שלא בשפה הזו?  
10 כאשר בית המשפט מפנה לכך שאפשר לעשות ביקורת נוקבת ולא לחזור על הדברים הרי שהביקורת  
11 שמרשי נתן היא ביקורת שנועדה להביא מראה בפני המשיבה כדי להראות שהשימוש בעולם  
12 המטאפורות שלה הוא שימוש לא ראוי. לכן אגב כשמרשי חשב, לא שהוא חושב שמדובר בעוולה כי  
13 הוא חשב שהפרסום לא ראוי הוא הוריד את הפרסום לאחר 12 שעות בעצמו ולא לאחר שפנו. עצם  
14 ההורדה שלו כי הוא הבין שזה לא ראוי, לא דווקא לא חוקי, מראה גם על המידתיות ועל העוצמה.  
15 זה פרסום בזמן קצר במיוחד. אני לא חושב וגם הוא לא חושב כך שהוא סבר שזה לא חוקי.  
16 לשאלת בית משפט האם דעתו היתה שהפרסומים שלה מהווים לשון הרע או לא – הרי שאני לא חושב  
17 שזה שינה אם זה לשון הרע או לא. הנושא הוא צורת ההתבטאות והאתיקה של ביקורת תקשורת  
18 והוא בדק במשך תקופה של 8 חודשים כשהוא סקר את כל כלי התקשורת והביעה ביקורות ותלונות  
19 על מה שקורה בכל אמצעי התקשורת ולא רק מה שקורה פה והוא הראה הרבה שינויים של כותרות  
20 וגם ביכר את העובדה שהאתר של התובעת מציג, מה לעשות, דוגמניות כמעט מעורטלות וטוען שזה  
21 קשור לספורט ותמונות בלעדיות ממסיבות ומסקר ומארגן מסיבות והביקות שלו על כך היתה הרבה  
22 פעמים באותה צורה דומה למה שמתנהל שם באתר. כאשר נכתב בגליציים שגברת מסוימת שידרה  
23 את עצמה באמצעות סיליקון הדבר ראוי לביקורת ולא צריך להסתכל על התבטאות אחת, שלוש  
24 מילים מתוך טור שלם ולהגיד שדווקא בגלל אותן שלוש מילים מדובר בלשון הרע כי מדובר בשלוש  
25 מילים מאותו עולם דימויים ואותה ספרה תקשורתית ולא מדובר בהשתלחות חסרת רסן אישית  
26 ונקמנית.  
27 לשאלת בית משפט מה האינטרס שלו היום כשאנו נמצאים הרבה זמן אחרי – האינטרס של הלקוח  
28 שלי לקבל את הכסף שהוא שילם, אין מעבר לזה.  
29 לעניין פסיקת ההוצאות של בית משפט קמא אני מפנה שוב להלכת מורנגשטרן לכשנדחתה התביעה  
30 ברובה ראוי היה שבית המשפט קמא יפסוק הוצאות לזכות הנתבע ולא לזכות התובעת שלמעלה מ-  
31 90 אחוז מתביעתה נדחתה. כך גם לעניין הפיצויים כפי שהבאנו באריכות בערעור מטעמנו חישוב  
32 הפיצויים היה צריך להיות עם איזשהו סרגל ומדד והפניה ולא ירייה באוויר, ואנחנו הבאנו מספיק...



**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים**

28 מרץ 2016

ע"א 15-04-8993 מן נ' חברת סיטינט בע"מ ואח'  
ע"א 15-04-47872 חברת סיטינט בע"מ ואח' נ' מן ואח'

1 כאשר בית המשפט מפנה לכך שהיתה כוונה לפגוע הרי שלא היתה כוונה לפגוע. אני מפנה לכך  
2 שהפסיקה היא עד ויש שיקולים. בית המשפט היה גם צריך לנמק מדוע הוא פסק את הסכום הזה  
3 ולהביא דוגמאות כאשר הובאו ראיות שהתפוצה שלהם עלתה באותה תקופה.  
4 לשאלת בית המשפט הרי שהם תבעו פיצוי סטטוטורי.  
5 כאשר בית המשפט מפנה לכך שמדובר ב-3 פרסומים הרי שאני מפנה לסעיף 7א שמדבר על תביעה...  
6 אני עדיין חושב שבמקרה הזה בהתחשב בזה שמדובר בזכות שמופרת ולא היו פה כפל זכויות שנפגעו  
7 היה צריך לעשות איזושהי אומדנה. הפיצוי עצמו לא נועד להעניש אלא להשיב את המצב לקדמותו  
8 ואם פרסום אחד אפשר לפסוק בו עד 50 זה לא בהכרח שבשניים האחרים גם.  
9 לשאלת בית המשפט האם הפיצוי לא אמור להיגזר גם מתוכן הפרסום, וכאשר בית המשפט מפנה לכך  
10 שבפרסום שלי לא מדובר באחד שיצא נגד השני ושפה לא מדובר במישהי שיצאה נגדו ושהיא לא  
11 קשורה אליו ולכן בערעור שלנו דנו בנושא גובה הפיצויים וזה קשור לגודל הקהל ויחסי הכוחות בין  
12 הצדדים ואני מפנה לפסק דין אלעד. כשיש בלוג שמכתיב את עצמו ביקורת אז על ביקורת בגלל  
13 האפקט והחשש שעל ביקורת לעתים יתבע אדם ובית המשפט פסק ויכול להיות שכבודו לא יסכים עם  
14 זאת אבל לפחות ב-75 אחוז מהדברים שמרשי נתבע עליהם נקבע שהם מוגנים. הוא צריך להיות זהיר  
15 ולהתבטא באחריות אבל אם נטיל פיצויים גבוהים על מי שמתבטא שהוא הצד החלש ולא החברה  
16 הגדולה.  
17 אני מפנה לביטויים שאחד שהתובעת לא מוחקת תגובות משיקולי רייטינג האם מדובר בביטוי חריג?  
18 להגיד על ביטוי של להזיז את השעון ל אחור ועל הביטוי שחלילה להם למחוק משיקולי רייטינג, ונניח  
19 שהביטוי השלישי קיבל את ה-50,000 אז על השניים האלה את השאר: זה לא הגיוני.  
20 לגבי ערעור התובעת הרי שברור שזה ערעור לחץ ואני אומר זאת כי הוא הוגש בערעור שנמחל ושהוא  
21 הוגש רק נגד הנתבע 1 ולא נגד הנתבעים 2 ו-3 והוא הוגש בכוונה גם נגד ביטויים שנתבעים 2 ו-3 לא  
22 חבים בהם בטענה שהוא כן חב באותם ביטויים ועל כל הדברים האלה ועל כך שבאותו יום שניתן פסק  
23 הדין או יום אחרי מתראיינת התובעת אצל יעל דיין ומהללת את פסק הדין כמה הוא חשוב וכמה הוא  
24 טוב אז די ברור שאלמלא ערעור הלקוח שלי היא לא היתה מערערת.  
25 המטרה של הערעור להשתמש בהליכים כדי להרתיע אנשים.  
26 אני מפנה למשל לסיכומים שהוגשו בבית משפט קמא שלא לפי הוראות בית משפט, וכך גם הערעור.  
27 הצורה הזאת וכל הדברים הלא הבאים להראות שמדובר בערעור לחץ ולא ערעור כנה ולהם הם לא  
28 צריכים לבוא בדלתו של בית משפט. מאחר ומדובר בערעור לא כנה ומאחר ומטרת הערעור להפעיל  
29 לחץ עלינו או לחזור בו מהערעור או להתפשר יביא את כבודם למצב שלא ידעו מה לפסוק.  
30 לגופם של דברים אתחיל בקו ההגנה הראשון שלנו – גם אם נקבל את כל הטענות של חברי לפחות על  
31 חלק מהפרסומים טענת ההגנה שלנו היתה שמדובר בעובדות שבית משפט בכלל לא בדק אותן ולכן  
32 אנחנו כותבים שטוב שבית משפט לא בדק את העובדות האלה כדי לא לייצר קביעה עובדתית, אבל



**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים**

28 מרץ 2016

ע"א 15-04-8993 מן נ' חברת סיטינט בע"מ ואח'  
ע"א 15-04-47872 חברת סיטינט בע"מ ואח' נ' מן ואח'

1 אנחנו נעבור פרסום פרסום אם כבודו ירשה. הטענה שלנו שהמילים הקשות שהשתמשו בהן כדימויים,  
2 כאלגוריה לאורך כל הדרך, מצביעות על כך שלא היה יסוד עובדתי באותן טענות ולכן הגנת תום הלב  
3 כן תחול והמידתיות כאן לא נחצתה כיוון שמדובר באתר עם שפה אולי חריפה אבל לא קללות. בית  
4 משפט לא פוסק שמדובר בקללות ולא מדובר בטענות עובדתיות חריפות שקריות. לא מדובר  
5 בפרסומים שנועדו לפגוע אלא בפרסומים שנועדו להציג את הדעה על ההתנהלות של אותו אתר. אני  
6 שוב מפנה לעיקרי הטיעון מטעמנו. תודה.

7

8

**ב"כ המשיבות:**

9

10 אני חוזר על האמור בהודעת הערעור ובעיקרי הטיעון ומבקש להדגיש מספר דברים.  
11 לשאלת בית המשפט למה אני לא עומד בהוראות בית משפט גם בבית משפט השלום וגם בהודעת  
12 הערעור ובעיקרי הטיעון – הרי שקודם כל אדוני בוודאי יודע שאנחנו מכבדים את בית המשפט ובטח  
13 לא פועלים שאין דין ואין דיין ואני לא הגשתי שום דבר לבית משפט בלי לקבל החלטה ואישור בית  
14 המשפט. בית המשפט קמא הוא לא מקום שעושים בו מה שרוצים אבל אם הייתי מגיש משהו שהוא  
15 לא במועד ולא בכללים הוא לא היה מתקבל.

16

17

18 אנחנו בשגה, לא ראינו שהיה רווח של שורה וחצי ועשינו רווח בין פסקאות ולאור הערת בית המשפט  
19 הגשנו את עיקרי הטיעון מתוקנים על 8 עמודים.  
20 מדובר בסיכומים שהוגשו על היקף של 50 עמודים על קרב שטנה שהתנהל במשך שנה תמימה.  
21 לגופם של דברים אין מקום לערעור שהוגש על ידי הצד השני ממספר דברים: ראשית כל אפנה לעמוד  
22 האחרון פסקה 5 לפסק הדין שם מתייחס בית משפט קמא הנכבד לשיקולים שלו בקביעת גובה  
23 הפיצויים והוא מציין במפורש שמדובר בהשפלת התובעות ובמילים פוגעניות, מפנה לאמור. לא מדובר  
24 פה בפרסומים מוגנים אלא בציון עובדות כפי שבית משפט קמא גם ציין באותה פסקה. מדובר בקללות  
25 וגידופים מהרמה הנמוכה, הירודה ביותר שיש, הדברים כתובים ואני לא אחזור על הדברים בבית  
26 המשפט למרות שזה עושה רושם. לא ראיתי כתב שטנה כזה. חברי מנסה במסגרת הערעור שלו ובטיעון  
27 שלו לפרק לחלקיקים את הפרסומים שהיו ואני קראתי מספר פסקי דין שדווקא הניסיון לנתק את  
28 המילים הבודדות, מהבחינה הזו של כל הפרסום תביא למסקנה ברורה של הוצאת דיבה ולשון הרע  
29 מכוונת, הוא עיתונאי שפעל במטרה לנגח עיתונאים אחרים. אנחנו מעולם לא פגשנו אותו והפעם  
30 הראשונה שנפגשנו אתו היתה במסגרת הביטויים הפוגעניים האלה ולכן קבע בית משפט קמא את מה  
31 שקבע.

32

לגבי פרסום 3 התייחסנו אליו בסעיפים 12.  
לגבי פרסום 13 הרי שבסעיף 16 התייחסתי לפרסום. אנחנו תבענו את המערער כאן גם על הפרסום  
הזה, זה מצוין בכתב התביעה המתוקן – כאשר בית המשפט מפנה לכך שפיצלנו את הסעיפים הרי  
שלא פיצלנו. בא הנתבע, המערער כאן ואמר שהוא פרסם מיוחדש אוגוסט 2007, זה מופיע בסעיף 14





**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים**

28 מרץ 2016

ע"א 15-04-8993 מן נ' חברת סיטינט בע"מ ואח'  
ע"א 15-04-47872 חברת סיטינט בע"מ ואח' נ' מן ואח'

1 לכתב התביעה המתוקן ולכן אמרנו שכולכם אחראים ביחד ולחוד, ויחד עם זאת גם אם ניקח את  
2 התאריכים האלה הפרסום ה-13 נעשה בתאריך 28.8.07. אני מפנה לסעיף 13 לכתב התביעה המתוקן.  
3 כאשר בית המשפט מפנה לסעיף 13ב אני חוזר ומסביר שהפרסום ה-13 גם הוא נוסח על ידי המערער  
4 כאן, זה מצוין במפורש הן בסעיף 13 מבלי לגרוע מטענות הנתבעים ולחוד, והן לאור הטענה שלו בעצמו  
5 שהוא פרסם החל מחודש אוגוסט 2007. אני מבקש להפנות גם לסעיף 14. הם טענו שזו התקופה שהם  
6 פרסמו לא אני טענתי זאת.  
7 אני לא הסכמתי לטענה שלהם שהיה פיצול של הפרסומים. אני פיצלתי לפי הטענה שלהם שאני  
8 הכחשתי אותה ולכן מפנה לכתוב בסעיף 14.  
9 לשאלת בית המשפט למה לא מדובר בהבעת דעה הרי שהבעת דעה צריכה להיות כמה כללים לגביה  
10 וגם כבודכם התייחסו אליה במספר פסקי דין שהבאנו כאן. הבעת דעה צריכה להיות על בסיס אמיתי  
11 ולא יכולה להיות מנותקת מהעובדות והמציאות כאשר המערער הטיל רפש והכפיש את התובעות זה  
12 לא שהוא זרק מילה בחלל האוויר ללא קשר לעובדות, כשהוא כינה בפרסום הראשון למשל את עובדי  
13 התובעות אוסף אנאלפבתיים ועדר חמורים וחמורות הוא התכוון לסוג הכתיבה, לתכנים שמועלים  
14 באתר, לרמה הירודה של האתר, הוא הציג את זה כבסיס עובדתי וניסה לתמוך זאת בראיות מטעמו  
15 כאשר הוא הודה בחקירות שהוא לא מכיר את העובדים ולא יצא אתם שום אינטראקציה. הוא לאי  
16 דע איזו השכלה יש לעיתונים ובכלל, הוא הודה בכך בפה מלא. עובדתית לא היה שום בסיס וזה הולך  
17 לכל אורך פסק הדין. הערעור לא תמך שום אמירה שלו בראיות. אמת דברתי אין לה תימוכין בראיות.  
18 מותר להביע דעה ולהעביר ביקורת ולא קללות וגידופים.  
19 היתה אמירה שלא יוחסה לגב' אסייג למרות הניסיון שלו לייחס את זה לה. נכתב באתר על ליפה, יש  
20 אתר גליציים לגבי מדור הספורט ולא רשום בדיוק לגבי מי נאמר, מה קשור העניין הזה באתר  
21 לפרסומים שלו? המשיבות כאן הטילו בו רפש? כינו אותו בכינוי פוגעני? פנינו אליו באיזושהי צורה?  
22 מעולם לא. הם לקחו איזו אמירה באתר גליציים שזה מדור רכילות באתר וממנו מנסים לבנות.  
23 אני מפנה לפרסום הראשון שהתייחסו אליו בהרחבה בכתב התביעה המתוקן שהציגו אותנו, אנחנו  
24 אתר חדשותי שמתעסק בתחום הספורט וכל העובדים ויש חברת כוח אדם מסודרת והאתר עצמו  
25 מיוצג על ידי רואה חשבון ועורכי דין, אתר שנחשב מוביל בתחום הספורט, זה אתר שמשקיע אמון  
26 כסף לשמירה על הכבוד שלו. כשמתארים אותנו כמיץ של זבל ומתחלפים כמו גרביים זו עובדה.  
27 שתנוח דעתו של חברי אנחנו היינו מגישים את הערעור בכל מקרה, זה לא היה אקט טקטי.

28

29

**ב"כ המערער:**

30 אנחנו טענו כמו הנתבעים 2 ו-3 שבתחילת אוגוסט אכן הועברו הדברים לנתבע 1. עם זאת בכתב  
31 התביעה התובעים ציינו את הפרסום ה-13 כמשויך רק לנתבעים 2 ו-3. לפיכך בכתב ההגנה ולאחר מכן



**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים**

28 מרץ 2016

ע"א 15-04-8993 מן נ' חברת סיטינט בע"מ ואח'  
ע"א 15-04-47872 חברת סיטינט בע"מ ואח' נ' מן ואח'

1 בהמשך הדרך שמתי את הפרסום הזה בצד כי הוא לא רלוונטי עבורי. אם התובע בוחר שלא לתבוע  
2 אותי לגבי הפרסום הזה כשנאמר לו שזה בתאריך הספציפי הזה אני לא צריך להתגונן.  
3

4 **ב"כ המשיבות:**

5 אנחנו התייחסנו לכך בכתב התביעה, בראיות ובסיכומים.  
6

7 **ב"כ המערער:**

8 אני מפנה לכך שמדובר בצד החלש מבחינה כלכלית ולכך שהוא איבד את מקום עבודתו בעקבות  
9 התביעה הזו. נתבעים 2 ו-3 הפסיקו כי הם מצאו עבודה אחרת כאשר אחד מהם מצא עבודה כעורך  
10 בעיתון ישראל היום.  
11

12 **לאחר הפסקה:**

13 **ב"כ המשיבות:**

14 אנחנו אחרי לבטים לא פשוטים אנחנו שמענו את מה שכבודכם אמרו בקשב רב ונקבל את ההצעה.  
15

16 **ב"כ המערער:**

17 ההצעה כפי שהיא לא יכולה לספק אותנו משום שמלכתחילה כל הנושא פה הוא חופש ביטוי ונזקים  
18 כספיים וההצעה לא מתקנת את החופש ביטוי, את הפגיעה שאנחנו סבורים שיש להגן עליה על חופש  
19 הביטוי וגם לא את הנזקים הכספיים ולכן ההצעה כפי שהיא היא שבעצם ניוותר עם פסק הדין של  
20 בית משפט קמא עם נזקינו לאחר שהמערער ניזוק קשה מאוד מהעניין הזה כאשר חלקים מפסק הדין  
21 הם VOID וחלקים לא נתבענו עליהם.  
22

23 **ב"כ המשיבות:**

24 לאחר שמיעת דברי חברי אנחנו לא חוזרים בנו מהסכמתנו לקבל את הצעת בית משפט.  
25

26 **לאחר הפסקה:**

27 **ב"כ המערער:**

28 אנו נקבל בהכנעה את מה שאמר בית המשפט.  
29  
30  
31  
32



**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים**

28 מרץ 2016

ע"א 15-04-8993 מן נ' חברת סיטינט בע"מ ואח'  
ע"א 15-04-47872 חברת סיטינט בע"מ ואח' נ' מן ואח'

1  
2  
3  
4  
5  
6  
7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16

**פסק דין**

- 1. יפה עשו הצדדים שקיבלו את המלצת בית משפט ששני הערעורים יידחו ללא צו להוצאות.
- 2. אשר על כן, הערעורים נדחים וכל צד יישא בהוצאותיו.
- 3. המזכירות תחזיר לכל אחד מהמעוררים בתיקים השונים את העירבון שהפקיד באמצעות באי כוחו.

**ניתן והודע היום י"ח אדר ב' תשע"ו, 28/03/2016 במעמד הנוכחים.**

הגי ברנר, שופט

קובי ורדי, שופט, סגן נשיאה

ישעיהו שנלר, שופט, סגן נשיאה

17  
18  
19

הוקלד על ידי אסתר סודאי